

உ
சிவமயம்

(மந்துவில் வடக்கைப் பிறப்பிடமாகவும் மீசாலை வடக்கை
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட)

அமர்

கந்தசாமி சுதாஸ்கரன்

அவர்களின் சிவமதம்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

07.01.2022

உயர் சைவ மரபிலும் வந்துதித்தவரும் முன்னை நாள்
 திருவையாறு ம.வி கிளிநொச்சி இந்துக் கல்லூரி ஆகிய
 பாடசாலைகளின் முன்னை நாள் ஆசிரியரும் எக்ஸ்லண்ட்
 கல்வி நிலையத்தின் முன்னைநாள் ஆசிரியரும் கௌதம்
 கல்வி நிலையத்தின் தலைமை ஆசிரியரும் சிறந்த
 கலைஞரும், சிறந்த சமூக சேவையாளரும் சிவகௌரி
 அவர்களின் அன்புக் கணவருமாகிய

அமரர்

கந்துசாமி சுதூஸ்கரன்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

“நிறைவு மலர்”

07.01.2022

சமர்ப்பணம்

கல்வி என்னும் பயிருக்கு கண்ணீர் என்னும் மழைவிட்டு
எண்ணற்ற தமிழ் பாணவர்களை உருவாக்கித் தந்தது
யட்டுமன்றி எங்கள் குடும்பத்தின் உயர்வுக்காக தன்னை
வருத்தி தரணியிலே நாம் தலை நிமிர்ந்து வாழ வேண்டும்
என்பதற்காக அயராது பாடுபட்டு தன் குடும்ப வாழ்வுக்காக
கிரவைய் பகலாக்கி கிரந்தந்தை வியர்வையாக்கி தன்னை
உருக்கி பிறருக்கு ஒளி கொடுக்கும் மெழுகுவர்த்தியைப்
போல் எங்கள் உயர்வுக்காய் ஒடி ஒடி உழைத்த எம் அன்புத்
தெய்வமே எம்மையெல்லாம் மீளாத்துயரில் ஆழ்த்தி விட்டு
கிரைவனடி சென்று விட்டார். அன்னாரை எழுது இதயக்
கமலத்தில் நிறுத்தி கைதொழுது நெஞ்சருகி கண்ணீர் சிந்தி
நெய் விளக்கேற்றிடும் கீவ்வேளையில் அவரது பிரிவு
குறித்து வெளியிடப்படும் கீம் நினைவு மலரை அவரது
பாதார விந்தங்களில் வைத்து சமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

இவ்வண்ணம்
குடும்பத்தினர்

உ
“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

உதயம்
12.05.1986

சுறையு
08.12.2021

அமரர்

அமரர்:கந்தசாமி.சுதாஸ்கரன் (ஆசிரியர்)

அவர்களின் திதிவெண்பா

முத்தமிழ் பிலவி ஆண்டு மிளிர்ந்திடும்
கார்த்திகைத் திங்கள் சித்தமாய் அமைந்திட்ட
பூர்வ பக்கத்து பஞ்சமி திதிய நாளில்
உத்தமனாம் சுதாஸ்கரன் உயிர் துறந்து
பரமனடி சென்ற நாளென்று அறிவாய்

இறை வணக்கம்

மத்தள வகுத்தோன் மகிழ்வுடனே பதியமைந்த
கல்வளைப் பிள்ளையாரை நித்தமும் தொழுது
நெடுங்காலம் பணிகள் பல புரிந்த உத்தமனாம்
சுதாஸ்கரனை ஏழைந்து இள வயதில் கடிதனவே
அழைத்திட்ட வித்தக விநாயகனே!
இவரை வெள்ளை யானை மீது ஏற்றி கைலை
சோப்பாய் கஜமுகனே!

வைரவர் சூதி

சூலமது கைபிடித்து ஞாலமதைக்
காத்து வரும் ஞான வைரவரை
காலமெல்லாம் தொழுது கடமை
பல புரிந்து ஞாலத்தில் வாழும் வரை
நீயே! கதி என்று நின்பாதம் தனை
தொழுது வந்த நற் குணத்து நாயகனாம்
சுதாஸ்கரனை நின் பாதம் அழைத்திட்ட
ஞானவைரவரே அன்னவனைக்
காத்தருள வேண்டும் ஐயா வைரவரே

தோத்திரப்பாக்கள்

திருமுறைப்பாடல்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான் - விநாயகனே
வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணியின் கனிந்து

தேவாரம்

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப் பல்
உலகினில் உயிர் வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக்
காதலித்துறை கோயில்
வண்டு பண் செய்யும் மாமலர் பொழில் மஞ்சை
நடமிடும் மாதோட்டம்
தொண்டர் நாடொறும் துதி செய அருள்செய்
கேதீச்சரமது தானே

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கி பொழுதினை சுருக்கும்
புழுத்தலை புழையனேன் தனக்குச்
செம்மையையாய் சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கென பிடித்தேன்
எங்கெழுந்தருளுவதினியே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விளங்கும் கற்பகக் கனியை
கரையிலாக் கருணை மா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எம் சிவனை
திருவிழிமிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டு உள்ளம்
குளிர என் கண் குளிரந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
செங்கண்மான் எங்குந் திசை திசையென
சூவிக் கவர்ந்து செருங்கிக்
குழாங்குழாமாய் நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக்கு அமுதை என் ஆர்வத்
தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமர்
பாவிக்கும் பாவகத்து அப்புளத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

தண்ணளி வெண்குடை வேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர் கண்மழை பொழிந்தார் வானவர் பூமழை சொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழ நின்றான் வீதிவிடங்கப் பெருமான்

திருப்புகழ்

ஏறுமயிலேறி விளையாடுமுக மொன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்த்த முகமொன்றே
குன்றுநவ வேல் வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரை வதைத்த முகமொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுகமான பொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வாழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவில்லா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

அன்னாரின் வாழ்க்கைக் கவி

ஆழி புடை சூழ அமைந்த உள்ளம் கவர்ந்த திருநாடாம் பண்டை நாள் தொட்டு இந்த நாள் வரை பன்னாட்டு மன்னவர்களும் பல முறை போர் புரிந்த திருநாடாய் இன்றும் இந்தியாவும் சீனாவும் மிக விரும்பி நின்று பனிப்போர் புரியும் மணி இலங்கை நாடதிலே அணிவீரன் சங்கிலியன் ஆண்ட வட திசையிலே தீன்கவை மா, பலா, தெங்கு, வாழை, பனை என எங்கும் நிறைந்து எழில் விளங்கும் தென்மராட்சி மண்ணிலே மணிமுடி போல் ஒளி விளங்கும் மந்துவில் வடக்கு தன்னில் மகிழ்வுடனே வாழ்ந்து வந்த பொன்னன் சின்னாச்சி தம்பதிகள் இல்லறம் என்னும் நல்லறம் நடாத்தி இன்புறும் நாளில் பெற்றெடுத்த தெய்வானைப்பிள்ளை இவன் தம்பியோடு கிட்டிணன் உடன் பிறந்து சின்னத்தம்பி வேலவனின் நாமம் கொண்ட கந்தசாமி உடன் இளைய மகளாய் இம்மண்ணில் வந்துதித்த செல்லம்மாவுடனே இன்புறு இன்பமுடன் வாழ்நாளில் கந்தசாமி தானும் பள்ளி பருவம் அதில் துள்ளி கடந்தங்கே நல்லிளந்தாரியாய் நடை பயிலும் நாளிலே கந்தசாமியின் பருவ எழில் கண்டு உள மகிழ்ந்த தம்பதியினர் அன்னவர் தமக்கு அருந்துணை வேண்டுமென்று எண்ணி அவ்வூரில் அமகுற வாழ்ந்து வந்த கதிரவேலு தஞ்சம்மா தம்பதியினர் தரணியிலே பெற்றெடுத்த புதல்வர்களாய் தவமணிதேவி, தவராசா, கந்தையா தவநாயகம் (இன்று இம் மண்ணில் காணாமல் போய் உள்ளார்.) இவர்களிலே தவமணிதேவி தன்னை கந்தசாமி தன்னை தனக்கு தகுந்த துணை வேணுமென்று எண்ணி பெற்றவர்கள் மணம் பேசி பெரியவர்கள் நாள் பார்த்து கற்றவரும் மற்றவரும் வந்து நின்று வாழ்த்து உரைக்க மதவழி தவறாது மணமதை முடித்து வைத்து மகிழ்ந்தனர்.

பெற்றோர் இங்கே தவமணி தேவியை தாரமென கைபிடித்த கந்தசாமி தானும் மாடுமனைகோடு எனும் செல்வங்களை பெற்று வள்ளுவன் மறையில் இல்லறம் நடாத்தி பிள்ளைகள்

நால்வரைப் பெற்றனர். இப் புவியில் இவர்களில் முதல் மகனாய் வந்துதித்தான் சுபாஸ்கரன் (முன்னை நாள் போக்குவரத்து சபை நடத்துனர்) இவன் தங்கையாய் இம் மண்ணில் வந்துதித்தாள் சுபாசினி (ஆசிரியை மு/பாரதி மகா வித்தியாலயம்) இளைய மகளாய் வந்துதித்தாள் சுதாஜினி தன்னுடனே 1986.05.12ம் திகதி அன்று கந்தசாமி தம்பதியார்க்கு அருமை மகனாய் அவனியிலே வந்துதித்த சுதாஸ்கரன் தானும் தாய்மடி தவழ்ந்து தத்தி நடைபயின்று பள்ளி தந்தை கைபிடித்து செல்ல நடை பயின்று பள்ளி செல்லும் வயதிலே ஆரம்பக் கல்வினை ஸ்ரீ பாரதி வித்தியாலயத்திலும் உயர் கல்வியை மீசாலை வீரசிங்கம் மகா வித்தியாலயத்திலும் பட்டப்படிப்பினை தென்கிழக்கு பல்கலைக் கழகத்திலும் கற்றுத்தேறி நல்லிளந்தாரியாய் நடைபயிலும் நாளில் தன்நலம் மறந்து சேவை பல புரிந்து வந்தான்.

தமிழ் எந்தன் உயிர் என்று தீராத தாகம் கொண்டு கவிதைகள், கட்டுரைகள், பட்டிமன்றம் என முழக்க மிட்டான். படிக்கும் கல்லூரிக் காலங்களிலும், கல்லூரி வளாகம் எல்லாம் இவன் தமிழ் முழக்கம் எங்கும் ஒலிக்கும் “வளரும் பயிரை முளையில் தெரியும்” என்பது போல் சின்னஞ் சிறுவனாய் இவன் உலாவி வரும் போது இவன் கெட்டித்தனம் கண்டு மாணவர் தொட்டு ஆசிரியர் வரை மனங்களைக் கவர்ந்து பள்ளி தன்னில் உலாவி வந்தான். எப்போதும் இவன் சுறுசுறுப்பாய் உலாவி வருவதைக் கண்ட ஊரவர் இவனை சுட்டிப்பையன் என அழைத்தனர். இத்தனை கெட்டித்தனம் நிறைந்த சுதாஸ்கரன் தானும் யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்னும் முதுமொழிக்கமைய மாணவ மணிகளுக்குச் சிறந்த தமிழ் ஆசானாக விளங்கினார். எக்ஸ்லண்ட் கல்வி நிலையத்தின் தமிழ் ஆசானாக புகுந்த சுதாஸ்கரன் பல தமிழ் மாணவர்களை தரணியிலே பிரசவித்தான். தன்னை மறந்து தமிழிலே உயிர் என வாழ்த்திடும் நாளில் குளிரகொண்ட சோலை கொடிகாமம் அருகில் மிளிரகின்ற மீசாலை வடக்கு தன்னில் குவலயம் போற்ற வாழ்ந்த தர்மலிங்கம் தவமணி

தம்பதிகள் காலமெல்லாம் தவமிருந்து காதலோடு பெற்றெடுத்த சிவகௌரி என்னும் மெல்லிடையாளின் மீது மையல் கொண்டு இடர்பலபட்டு தடைகள் பல தாண்டி தாரகை போல் தரணியிலே கை பிடித்தனர். கௌரியை கைபிடித்த காலமோ என்னவோ அரசவேலை அவனை தேடி வந்தது பொருளாதார அமைச்சின் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராய் மருதங்கேணி, சாவகச்சேரி பிரதேச செயலகங்களில் பணிபுரிந்து வரும் நாளிலும் ஆசிரியை பணியை இடைவிடாது தொடர்ந்து வந்தான்.

கௌரியை கைபிடித்து காதலோடு வாழ்நாளில் யதுஷன், கிசோத், மிதுஷன் என்னும் பிள்ளைகள் மூவரைப்பெற்று நகமும் சதையும் போல உடலும் உயிரும் போல ஒன்றாய் இணைந்து மகிழ்வுடனே வாழ்நாளில் புதுமனை அமைத்து பிள்ளைகள் மூவருடன் இன்பமுடன் வாழ்நாளில் ஆசைப்பட்ட ஆசிரியர் தொழில் அரச தொழிலாய் கிடைத்தமையால் உள்ளம் மிக மகிழ்ந்த சுதாஸ்கரன் தானும் கிளிநகர் தன்னில் எழில் உற விளங்கும் திருவையாறு மகா வித்தியாலயத்திலும் பின் நாளில் கிளிநொச்சி இந்துக் கல்லூரியிலும் தமிழ் ஆசானாக பணி புரிந்து வரும் நாளில் பல எண்ணக் கணக்கற்ற மாணவர்களின் விருப்பத்திற்கு உரியவனாய் விளங்கினான். தமிழ்புலமை கல்வியாளர் உடன் எதிர்காலத்தில் தமிழ் வளர்க்க என்ன செய்ய வேண்டுமென எண்ணக்கருக்களை திட்டமிட்டான். பாசமிகு மனைவியோடும் பிள்ளையோடும் இன்பமுடன் வாழ்ந்து வந்த சுதாஸ்கரன் தனக்கு கணக்கு முடிந்ததென காலன் அவன் எண்ணிடவே 28.11.2021 ஞாயிற்றுக்கிழமை மனைவியோடும், பிள்ளையோடும் மகிழ்வுடனே இருந்திடும் வேளை எங்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே இவ்வேளை என்று எண்ணி கற்பித்தலுக்காய் எக்ஸ்சலண்ட் கல்வியில் கற்றலை முடித்து விட்டு வீடு வரும்வேளை A9 சாலையை கடப்பதற்காய் காத்து நின்ற வேளையிலே வேகமாய் வந்த உந்துருளியால் மோதுண்டு ஊரெல்லாம் பேசும் சுதாஸ்கரனின் தமிழ்மொழி மெளனித்து போனது அருகில் நின்ற உறவினர்கள் சுதாஸ்கரனை

மருந்தகம் கொண்டு விரைந்திடும் வேளை பத்தோடு ஒரு நாள்
 அவசர சிகிச்சை பிரிவில் உயிருக்காய் போராடினான் கட்டிய
 மனைவியும் பெற்ற பிள்ளைகளும் அன்னை தந்தையும் உடன்
 பிறந்த உறவுகளும் கல்லுவைத்த கோயிலெல்லாம் கையெடுத்து
 பூசை செய்து கண்ணீர் சிந்தி கைதொழுத வேளையிலும் கணக்கு
 முடிந்த தென்றால் கடவுள் தான் என்ன செய்வார். மருத்துவர்கள்
 இங்கே சுதாஸ்கரனை மீட்டெடுக்க போராடி நின்ற வேளை 08.12..2021
 அன்று வியாழக்கிழமை பஞ்சமி திதிய நாளில் கொஞ்சமும்
 இரக்கமின்றி பறித்தெடுத்தான் இவன் உயிரை பாவியமன் மீண்டு
 வரவேண்டுமென்று மனைவி பிள்ளைகளும் மற்றும் உறவுகளும்
 மன்றாடி நின்ற வேளையிலே மண்ணை மறந்து மக்களை மறந்து
 அன்னை தமிழை பிரிந்து அன்பான மாணவர்களை துறந்து ஆசை
 மனைவியையும் அன்பான குழந்தைகளையும் உற்றார்
 உறவுகளையும் உடன் பிறந்த உறவுகளையும் பிரிந்து விண்
 உலகில் வாழுகின்ற லிங்கா அம்மம்மாவோடு கூடி வாழ
 வேண்டுமென எண்ணி சென்றான் சிவனடிக் கே. பதினொரு நாள்
 அன்னம் தண்ணி ஏதுமின்றி உன்னை மீட்பேன் என்று சபதம்
 எடுத்து கண்ணை இமைபோல் காத்து வந்த கௌரி அழுது
 புலம்பிடவும் உடன் பிறந்த உறவுகளும் அழுது புலம்பிடவும்
 மாணவரும் ஆசிரிய, ஆசிரியர்களும் அழுது புலம்பிடவும் அயலும்
 சுற்றமும் அழுது புலம்பிடவும் மண்ணை மறந்து மக்களை மறந்து
 சென்றான் சிவனடிக் கே.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நீங்கா நினைவுகள்

நீங்கா நினைவுகள்

நீங்கா நினைவுகள்

மனைவி புலம்பல்

தாலி இழந்தேன் அறுதாலி நானானேன்
கூறா இழந்தேன் குங்குமமும் நானிழந்தேன்
பாதி வழியிலே பாவி எமன் உன்
உயிரைப் பறிப்பான் என நான் அறியேன்
பதினொரு நாளும் உன் பக்கத்திலே
இருக்கையிலே உன் திருவாய்
மலர்ந்து ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால்
என் உள்ளம் ஆறுதல் அடையும்
ஊரெல்லாம் ஒலிக்க ஓங்கி ஒலிக்கும்
உங்கள் குரல் இன்று மௌனமாய் போனதென்ன
கொஞ்சு தமிழ் பேசும் உன் பிஞ்சு
மழலைகள் அப்பா எங்கே என்று
கேட்டால் என்ன பதில் நான் சொல்வேன்
வாய்க்கு ருசியாய் வகை வகையாய்
அன்னமிட்ட கையாலே உனக்கு
வாய்க்கு அரிசி போட வந்த
வினை ஏதய்யா

தூய் புலம்பல்

என் இனிய இளையவனே
உன்னை இழப்பேன் என
எள் அளவும் எண்ணவில்லை
கண்ணிமைக்கும் பொழுதிலே
நீ காணாமல் போவாய் என
கனவிலும் நான் எண்ணவில்லை
எண்ணற்ற மானிடரை தாங்கும்
இப் பூமியிலே நீ மட்டும் பாரம்
என பறித்தானோ உன் உயிரை
பாவி எமன் சின்னவனாய் மட்டுமல்ல
நீ மன்னவனாய் வந்து ஒருத்திக்கு

மாலையிட்ட பின்னாலும் வேளை தோறும்
 தவறாது என் வீடு தேடி வந்து
 செல்வாய் ஐயா!
 இப்போது உன் பிஞ்சு முகம்
 பாராது என் நெஞ்சம்
 வேகுதையா உன்னை
 இழந்ததினால் தரணியிலே
 கன்றிழந்த தாயினைப் போல்
 தவிக்கின்றேன் தரணியிலே
 வாராயோ என் துயர் தீர்க்க

குந்தை புலம்பல்

சின்னவனே மன்னவனாய் வாழ்தல்
 கண்டு மனம் மகிழ்ந்தேன்
 என்ன பாவம் செய்தேனோ
 இன்று நான் உன்னை இழந்தேன்
 குடும்பத்தின் குல விளக்காய் - நீ
 இருந்தாய் - எம்மை
 இடையினிலே தவிக்க விட்டு
 எங்கு சென்றாய் தள்ளாத
 வயதினிலே உன்னை இழந்ததனால்
 கனை கடல் நடுவினிலே துடுப்பு
 இழந்த கப்பல் போல் தவிக்கின்றேன்
 நான் இங்கு

சகிகாதர சகிகாதரிகள் புலம்பல்

ஒரு கொடியில் பூத்த மலர் போல
 ஒன்றாய் இணைந்திருந்தோம்
 ஒரு மடியில் தவழ்ந்து ஒன்றாய்
 நடை பயின்றோம் பெரியவனால்

நீ வளர்ந்த பின்னே தான்
 துன்பத்தை நாம் மறந்தோம்
 வாழ்கின்ற நாட்களிலே எமக்காக
 நீ வாழ்ந்தாய் இன்று எம்மை
 எல்லாம் தவிக்க விட்டு கண்ணிமைக்கும்
 பொழுதினிலே எங்கு சென்றாய்
 உன்னைப் போல் உறவை
 இனி எப்போ நாம் காண்போம்
 உன்னை இழந்ததினால் கண்ணை
 இழந்தவர் போல் தவிக்கின்றோம்
 காசியிலே

மகன்மார் புலம்பல்

அறியாத வயதினிலே அப்பா நாம்
 உன்னை இழந்தோம் புரியாத பூமிதனில்
 உம்மை இழந்து எப்படி நாம் வாழ்வோம்
 வாழ்கின்ற நாளெல்லாம் எமக்காக
 வாழ்ந்தாய் கேட்டதெல்லாம்
 வாங்கித் தந்தாய் கேளுங்கள்
 தருவேன் என்றாய் இன்று
 கேட்கவும் நீங்களில்லை
 தருவதற்கு ஆளில்லை உங்கள் வரவு
 பார்த்து விழி நிரைச் சிந்துகின்றோம்
 பாலர்கள் நாம் இங்கே படும் துயரம்
 கண்டும் பறித்தானோ பாரினிலே

மருமக்கள் புலம்பல்

மருமக்கள் எமையெல்லாம்
 மக்களைப் போல் காத்து வந்தாய்
 அருமை மிகு மாமனாரே!

எமை விட்டு எங்கு சென்றீர்
ஒரு நொடியில் உனை யிழந்து
உலகினிலே உறக்கம் இன்றி
உன் நினைவாய் வாடுகின்றோம்
நாம் இங்கே.

மைத்துனர் மைத்துனிமார் புலம்பல்

மைத்துனரே உனையிழந்து
மண்மீது நான் இங்கே
நித்தமும் உன் நினைவால்
நெடுந்துயரில் வாடுகின்றோம்
வாழ் நாளில் எங்களுக்கு
வலக்கரமாய் நீ நின்றாய்
வாழ்வினிலே நாம் உயர
வழிகள் பல காட்டி நின்றாய்
நெடுங்காலம் எம் உடனே
நீ வாழ்வாய் என்று இருந்தோம்
கடுகதியாம் உன் வாழ்வை
முடிக்க வானகம் சென்றதென்ன

மாமா மாமி புலம்பல்

ஆசை மருமகனாய்
அவனியில் வந்துதித்தாய்
பட்டமரமாய் நாம்
பாரினிலே வாழுகையால்
பச்சை மரம் நீ
பாதியிலே போனதென்ன
யார் செய்த சதியோ
ஆண்டவனின் விதியோ
யாரை நொந்து அழுதாலும்

மருமகனே வாராயோ?
உன்னை இழந்ததனால்
வேர் இழந்த மரம் போல்
தவிக்கின்றோம் நாம் இங்கே

அயல் சுற்றும் புலம்பல்

இடுக்கண் வரும் போது இடம்
தேடி ஓடி வந்து துடிப்பனவே
எம்முடனே எங்கள் துயர் தீர்க்க
ஓயாமல் உழைப்பாயே நல்லவர்கள்
நெடுங்காலம் வாழ்வதில்லை
நானிலத்தில் அவ் வழியில்
பொல்லா எமனும் பறித்தானோ
பதியிலே உன்னை இழந்திங்கு
ஊரே அழுகுதையா ஓடி வந்து
ஆறதலாய் ஒரு வார்த்தை
சொல்லாயோ?

தேற்றம்

ஆளுக்கொரு தேதி வைத்து
ஆண்டவன் அழைப்பான்
இதில் ஆர் அழுதால் அவனுக்கென்ன
காரியம் முடிப்பான் - அவ் வழியே
ஊர் வாழ உழைத்திட்ட உத்தமனாம்
சுதாஸ்கரன் இனி ஆர் அழுதும்
பயனில்லை சென்றார் சிவனடிக்கே

ஆக்கம்

கண்டாவகையூர்

காசி மணியம்

காலப்பதிவு கந்தசாமி சுதாஸ்கரன்

உற்றார்..! உறவினர்..! மனையாள்..! சகோதரர்கள்..!
நண்பர்கள்..! பிள்ளைகள்..! ஒரு நாள் மறந்து போகலாம் காலம்
கடந்த நிலையில் அவன் சேவைகள் பேசப்பட வேண்டும் என்னும்
உயர்ந்த நோக்கத்தோடு இதனை பதிவு செய்கின்றேன்.

தலைமுறை கடந்தும் அவன் சேவை பேசப்பட
வேண்டும். பிள்ளைகளே...! அந்த புனிதனின் மரபணுக்களுக்கு
சொந்தக்காரர்கள் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளாதவை பல உண்டு.
தாயகத்தையும் தமிழையும் ஆழமாக உன் தந்தை சுவாசித்தான்.
ஏழைகளின் வாழ்க்கை மாற்றத்திற்கு கல்வியே உறுதுணையாக
அமையும் என ஆழமாக நம்பினான்.

போரை சுமந்த பூமியில் யுத்த ரணங்களோடு
வாழ்கின்ற மனிதர்களின் சமூக எழுச்சிக்கு கல்வியே சிறந்தது
என்னும் சீரிய சிந்தனையுடன் ஏழை மனிதர்களிற்கு கல்வியை
கொண்டு செல்ல கல்வியை கட்டமைக்க உனது தந்தை
போராடினான். கந்தசாமி சுதாஸ்கரன் அற்புதமான கவிதைகளுக்கு
சொந்தக்காரன். ஏழைக்குழந்தைகளின் கல்வி மறுக்கப்படுகின்றபோது
போர்க்குணம் கொண்ட சமூகப்போராளியாக மாறிவிடுவான்.

அனல் தெறிக்கும் மேடை பேச்சுக்கு சொந்தக்காரன்.
நல்ல அறிவிப்பாளனும் கூட கடமைக்கு நேரம் தவறாத சேவகன்
உன் சகோதரன் பாடசாலை நேரங்களில் அவன் சலிப்படைவதில்லை.
எந்நேரமும் புத்துணர்ச்சியுடைய மனிதனாக பாடசாலையில் வலம்
வந்தான் உன் தம்பி.

கற்பித்தலின் நுட்பங்கள் தெரிந்து மாணவர்களை கவர்ந்தான். மாணவர்களின் மத்தியில் மதிப்புமிக்க தோழனாக இருந்தான் உன் நண்பன். தலைமைக்கு விசுவாசமாகவும் கீழ்ப்படிவுள்ளவனாகவும் வாழ்ந்திருக்கின்றான் உன் தோழன். வானத்து நிலவாய் வலம் வந்து அரும்பணியாற்றிய அற்புதம். இப்பிறவியில் அல்ல எப்பிறவியிலும் காணோம்.

அவனை தெரிந்த நாட்கள் சீல ஆனால் கின்றும் கூட என்னில் ஏற்படும் ஏக்கம் யார் அறிவார். எனினும் பிறப்பவருக்கு கிறப்புண்டு என்ற சீந்தனையோடு மனதை தேற்றிக் கொள்கின்றேன். அவனது உயரிய சீந்தனைகளோடு நாம் பயணிப்போம்.

**“உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு”**

பரஞ்சோதி பரணீதரன்
உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் (குமிழ்)
வயலக்கல்வி அலுவலகம்
கிளிவொச்சி தெற்கு

மண்ணிலகில் வாழ்ந்து மகாவர்

அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது என்பது ஓளவையின் வாக்கு இந்த வாக்குக்கமைய மானிடப் பிறவியை எடுத்த அமரர்.கந்தசாமி சுதாஸ்கரன் அவர்களின் இழப்பு கல்விச் சமூகத்துக்கு ஈடு செய்ய முடியாதது ஆகும்.

மனித வாழ்வில் மரணம் என்பது தவிர்க்க முடியாததொன்று ஆனால் மலர்ந்து விருட்சமாகும் முன்பே சுதாவின் வாழ்வு முடிந்தது தான் வேதனை அமரர்.சுதாஸ்கரன் அவர்களை கடமையின் நிமித்தம் நான் முதல் முதல் சந்தித்தது கிளி/ திருவையாறு ம.வி இல் அதன் பின்பு அவர் இடமாற்றம் பெற்று கிளி.கிளிநொச்சி இந்துக் கல்லூரியில் கடமையாற்றும் போதும் எமக்கிடையே தொடர்ந்தது நட்பு. அதற்குக் காரணம் அவரின் சாந்தமான முகம், நேரம் தவறாமை, எல்லோரிடமும் எளிமையாகப் பழகும் விதம், தனக்கு வழங்கப்பட்ட பொறுப்புக்களை விருப்புடன் செய்து முடிப்பது போன்ற காரணங்களாகும்.

"அன்பிலார் எம்மைத் தமக்குரியார் - அன்புடையார்

என்பும் உரியார் பிறர்க்கு"

என்ற வள்ளுவன் வாக்குக்கு உயிர் கொடுப்பது போல் அவர் தனது உடல், பொருள், ஆவி முழுவதையும் கற்பித்தலிலும், சமூக சேவையிலும் ஈடுபட்டதன் ஊடாக அறிய முடியும். இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அவரின் இறுதிப் பயணத்தில் கலந்து கொண்ட மக்கள் பெரும் வெள்ளத்தின் ஊடாக அறிய முடிகின்றது.

அமரர்.க.சுதாஸ்கரன் அவர்கள் கல்வியாளன் மட்டுமன்றி கவிஞனாகவும் எழுத்தாளனாகவும் சமூகத்துக்கு தன்னை அடையாளம் காட்டிய ஒருவர். பல மாணவர்களின் உயர்

பெறுபேற்றுக்கு அச்சானியாகத் திகழ்ந்தவர். அன்னாரின் இழப்பு
எமது கல்விச் சமூகத்துக்கு பேரிழப்பாகும்.

**"வையத்தன் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
நெய்வத்தன் வைக்கப்புகும்."**

என்பதற்கு அமைய இறைவனடி சேர்ந்த
க.சுதாஸ்கரன் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடையவும் அவரின் அன்பு
மனைவி மற்றும் பிள்ளைகளின் மனம் அமைதி பெறவும் இறைவனடி
வேண்டி நிற்கின்றேன்
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

க.கிருஷ்ணசுந்தரி J.P
ஆசிரிய ஆலோசகர் (குயிற்)
வயைக் கல்வி அலுவலகம்
கினிவொச்சி.

இந்துவின் ஒளியழியா மகுடம்

வாழ்க்கைப் பயணத்தில் பலரைச் சந்திக்கின்றோம் ஆனாலும் ஒரு சிலர் மாத்திரம் எமது உள்ளத்தில் அழியாத இடத்தைப் பிடித்து விடுகிறார்கள். அப்படி ஒருவராகத் தான் அமரர்.கந்தசாமி சுதாஸ்கரனும் ஆசிரியர் அவர்களும். எனது பணிக்காலத்தில் மரியாதைக்குரியவராக என்னுள் இடம்பிடித்துச் சென்றுள்ளார்.

நல்லார் ஒருவரைக் காண்பதற்கு நீண்ட நெடுங்காலம் தேவையில்லை குறுகிய காலம் போதுமானது என்பதற்கு இணங்க இந்துக்கல்லூரிக்கு வந்து ஓராண்டு மாத்திரமே ஆசிரியப் பணியாற்றிய சுதாஸ்கரன் பண்பிலும் பணியிலும் நேர்மையிலும் சேவையிலும் சிறந்த ஆசிரியராக இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருக்கிறார். இளவயதுத் துடிப்போடு கல்லூரிப் பணிகளில் சுயமாக முன்வந்து தோள்கொடுத்த ஆசிரியர் 2022ல் பணிப்பகிர்வுகளை செய்வதற்கு முன்னரே காத்திரமானதும் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமானதுமான கடமைப் பொறுப்புக்களை அவாவி நின்றவர்.

குறிப்பிட்ட ஒரு வருட காலத்தினுள் கொரோனா நோயினால் எமது நாட்டுச் சூழல் மாற்றமடைந்து பாடசாலைகள் மூடப்பட்டு ஒரு சில முக்கிய தரங்களுக்கு மாத்திரம் கல்விச் செயற்பாடுகள் நடைபெற்ற வேளையிலே தனது பாடம் சார்ந்து சித்தி வீதத்தினை உயர்த்துவதற்கு பல்வேறு செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுத்துச் சென்றார். வழமையாகவே பாடசாலை நாட்களில் காலை 06.30 மணிக்கே வருகை தந்து தனக்கு வழங்கப்பட்ட வகுப்பிற்கு மாத்திரமல்லாமல் க.பொ.த(சா/த) மாணவர்களின் கற்றலில் இடர்படும் ஏனைய ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கும் மாணவர்களையும் இணைத்து தமிழ்மொழிப் பாடத்தினை செவ்வனவே கற்பிக்கும் ஆளுமையாளன்.

வளர்ந்து வரும் கவிஞர்களில் ஒருவராகவும் அவரை நான் இனங்கண்டதுண்டு தனது முகநூல் பக்கத்தில் தத்துவார்த்தமான சிந்தனைகளுடன் கூடிய பல கவிதைகளை அவர் பகிர்ந்திருக்கின்றார். எழுத்து மட்டுமல்ல பேச்சு வன்மை கொண்ட சிம்மக் குரலுடையவனாக இந்துக் கல்லூரி மேடைகளில் முழங்கியிருக்கின்றார். பல நிகழ்வுகளில் நூல் விமர்சகராகவும் பாடல்களை இசைக்க கூடிய மேடைப் பாடகனாகவும், கவிஞனாகவும், பேச்சாளனாகவும் பன்முக ஆளுமையோடு சுதாஸ்கரனை இந்துக் கல்லூரி கண்டிருக்கின்றது.

மாணவர்களது கல்வியிலும், ஒழுக்கத்திலும் அக்கறையுடையவரான இவ் ஆசிரியர் அனைத்து மாணவர் உள்ளங்களையும் வென்ற ஒருவர், இடர்காலத்திலும் கூட எமது கல்லூரியை அண்மித்துள்ள சிறுவர் இல்லங்களுக்குச் சென்று கல்வி கற்பித்த ஒரு மனித நேயப் பணியாளன் எமது கல்லூரியில் மூத்த ஆசிரியர்களை மதித்து சக ஆசிரியர்களுடன் சகபாடியாய் பழகி என்னையும் அம்மா என அழைத்து உறவால் தன்னோடு இணைத்துக் கொண்ட சுதாஸ்கரனுடைய நினைவுகளால் மனம் கனத்து நிற்கின்றோம்.

மாணடவர் மீண்டு வருவதில்லை என்றறிந்தும் அவர் ஆற்றிய பணியை எண்ணி பேதைமை கொள்கிறது மனம். இந்த ஆண்டில் மீண்டும் கல்லூரி வந்த சுதாஸ்கரன் தனது சகபாடிகளோடு குதூகலமாய் இருந்து தேவை ஏற்படும் தருணங்களில் ஒரு தாயின் மனப்பக்குவத்தோடு எல்லோரையும் உபசரித்து நின்ற ஒருவர். கல்லூரியின் எந்த நிகழ்வாக இருந்தாலும் முகம் கோணாது நிதிப்பங்களிப்புச் செய்வதோடு எல்லோரது நன்மை தீமைகளிலும் கலந்து கொண்டு தோழனாய் வலம் வந்தார். 36 வருடங்கள் மாத்திரமே இவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலும் மனித வாழ்வின் முழுமையை உணர்ந்து வாழ்ந்திருக்கின்றார்.

நல்ல ஒரு நண்பனை, நல்ல மனிதனை, நற்தந்தையை நல்லாசானை இழந்து நிற்கின்ற கிளிநொச்சி இந்துக்கல்லூரி சமூகம் என்றென்றும் அவரது நினைவழியாத மகுடமாய் மனங்கொள்ளும். இவரது மீளாத்துயிலால் துயர் கொண்டிருக்கும் மனைவி, பிள்ளைகளுக்கு இறைவன் எக்காலமும் துணைபுரிய வேண்டுமென பிரார்த்தித்து நிற்கின்றேன்.

“மண்ணில் வாழ்ந்து செல்லும் தமிழே
விண்ணில் இறைவன் இன்பம் தருவார்...”

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

திருமதி. மீனாவாஜினி ஆத்யசிவதாஸ்

அதிபர்

கிளி/இந்துக்கல்லூரி

கிளிநொச்சி.

மீண்டு வரமாட்டாயோ சுதா

மீண்டு வரமாட்டாயோ எங்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகையே
மீண்டு வரமாட்டாயோ எங்கள் ஆசிரியப் பெருந்தகையே
கொடிகாமம் மண் ஈன்ற கந்தசாமி குலக்கொழுந்தே
சுதாஸ்கரன் எனும் நாமத்தினால் மனங்களை வென்றவனே
ஆசிரியப் பணியில் அடங்காப் பற்று உடையவனே
கற்ற பாடசாலைகளும் களங்கண்ட தென் கிழக்கு பல்கலைக்கழகமும்
உன் காலடி பட காத்து கிடக்கின்றன ஐயா!

எங்கு சென்றாய் இளவலே நீ
கிளிநொச்சி மண் விழித்திருக்கிறது உன் குரலோசை கேட்பதற்காய்
திருவையாறு கடந்து இந்துக் கல்லூரி வந்து
கரங்களால் அனைவரையும் அனைத்துக் கொண்ட பெருந்தகையே

காலைக் கதிரவன் கண்விழிக்க முன்னாலே
ஓசைக்குரல் எடுத்து நீ ஓதிடும் பாடங்கள் இன்று
கல்லூரி முன்றல் எங்கும் எதிரொலித்து நிற்குதையா

பொன்சபாபதி மண்டபத்தில் நீ புனைந்திட்ட கவிதைகளும் போதும்
நற்சிந்தனைகளும் போதும் என்று நினைத்து
சரஸ்வதி உனக்கு விடை தந்தாளோ!

பாராளும் கவிஞன் என முகப்புத்தக முகவரி உன்னை பாரிற்கு
காட்ட முன்னரேபரமசிவன் பாதம் நோக்கி நீ பயணித்த நோக்கம்
என்ன?

மாணவர் கல்வியை மனதில் இருத்தி நீ
கையாண்ட மார்க்கங்கள் கைநழுவிப் போனதே
பரீட்சைகள் என்றதுமே பாங்குடன் பணி செய்யும்
பக்குவங்கள் தொலைந்ததுவோ
மீண்டு வா சுதா என நாம் மனமுருகி வேண்டி நிற்க
கொடுங்கோலன் முந்தி நின்று உன் கரம் பற்றி சென்றது ஏனோ
இந்துக் குடும்பமாய் ஒன்றாய் இணைந்து நின்று

சகோதரனாய் நண்பனாய் தோள் தந்து எங்கு சென்றாய்
எண்ணற்ற எண்ணம் எல்லாம் எண்ணி இருந்துனக்கு
புத்தாண்டில் பணிதர நாம் பணிப்பகிர்வு செய்துள்ளோம்
விருப்போடு மனம் கொண்டு கடமைக்கு வருவாய் என்று
வாசல் திறந்து காத்திருந்தோம் இமைகள் மூடி மறைந்தது ஏனோ

விடுமுறை முடிந்து நாங்கள் மீண்டும் ஒன்றாய் சேர்ந்த பின்னர்
குழந்தையாய் மாறி குதூகலித்து நின்றதையும்
தேநீர் தயாரித்து நீ பரிமாறி மகிழ்ந்ததையும்
பகிடுகள் செய்து நீ பலமாக சிரித்ததையும்
சொல்லி சொல்லி மாய்ந்து அழுகின்றோம் மாயமாய் மறைந்ததேனோ

பாசமாய் பழகிய மாணவர் பிள்ளைகள் இங்கு
வாய்விட்டு அழும் சத்தம் உன் காதுகளை எட்டியதா?
பிள்ளைகளும் மனைவியும் புலம்பி அழும் சத்தம்
உன் புலன்களுக்கு எட்டியதா?

பிறப்பும் இறப்பும் புதுமை இல்லை என்றாயே
நான் என்று ஒருவனும் வாழ்ந்ததில்லை என்றாயே
எத்தனையோ தத்துவங்கள் உன் கரங்களில் பிரசவித்து
காலனிடம் சென்றது ஏன்?

36 ஆண்டுகள் முழு மூச்சாய் சேர்ந்த உன் சொந்தங்கள்
கதறுகின்றோம் கூட்டு வாழ்வே நாட்டு உயர்வு என்று நீ நவீன்ற
வார்த்தைக்கு தலை சாய்த்து அஞ்சலிக்கின்றோம்.

சென்று வா தமிழ் ஆசானே
சென்று வா சுதாஸ்கரனே
சென்று வா எங்கள் சகோதரனே
சென்று வா எங்கள் நண்பனே
சென்று வா எங்கள் நண்பனே
இந்துக்கல்லூரி சமூகம் என்றும் உன் தடங்கள் பற்றி உன்வழி
செல்லும்

ஆசிரியர்கள், பணியாளர்கள்

(கிளி அந்தூக் குதும்பம்)

ஏற்க முடியவில்லை

ஏற்க முடியவில்லையே!

நீர் எம்மை விட்டு பிரிந்து விட்டீர்

என்பதை ஏற்க முடியவில்லையே!

எனது மாணவனாக என்னிடம் படித்தீர்

பின் என் போல் சக ஆசிரியராக என்னுடன் கற்பித்தீர்...!

நான் உம்மைக் கண்டு வியந்தது பல நாட்கள்!

நான் உமது திறமையை கண்டும் வியந்ததும் பல நாட்கள்!

மாணவர்களோடு மாணவன் போல் நகையும்

பரிகாசமும் ஏற்பட விளங்கும் படியாக

இனிய தமிழை தேன் சொட்டச் சொட்ட

கற்பித்தீரே....!

இப்பொழுது யார் இனிய தமிழை அவர்களுக்கு

உம்போல் கற்பிப்பார்...?

அன்று உமக்கு விபத்து ஏற்பட்டு விட்டது

என்று நான் கேள்விப்பட்டதும் அது

சிறு விபத்து தான் என்று

உமது மனைவிக்கு கூறினேன்...! சுதா

ஞ்சை மீண்டும் வந்து கற்பிப்பார்

என மாணவருக்கு கூறினேன்

நீர் மீண்டும் வழமை போல் எழுந்து

வர வேண்டும் என இறைவனிடம்

பல முறை மண்டாடினேன்....! ஆனால்

இறுதியில் அவ் இறைவனும் கைவிட்டது

ஏனோ...? நான் கூறிய வார்த்தைகளும் பொய்த்து விட்டது ஏனோ

ஆறிலும் சாவு நாறிலும் சாவு என்பார்கள்

ஆனால் உம்மில் விதி இப்படி விளையாடும்

என்பதை என்னால் ஏற்கமுடியவில்லை.

அன்று சுதா மீண்டும் வருவான். அவன்
வருவதற்கு கையொப்பம் இடுவதற்கு உம்
மனைவியிடம் கூறி நம்பிக்கை அளித்தேன்.
பின் உம்மை காப்பாற்ற முடியவில்லை
என்பதற்கு உம் மனைவியிடம் கையொப்பம்
இடச் சொல்லி ஆறுதல் கூறக் கூட
என்னில் தைரியம் இல்லை
இப்படி இறைவன் இறுதியில் கைவிட்டது ஏனோ...?

நீர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாலும்
உம் நினைவுகள் எம்மை விட்டு ஒருபோதும் நீங்காது...!

நா. சேதீஸ்வரன்

நிர்வாக ஆயக்குரை

எம்சலன் கல்வி நிலையம்

புத்தூர் சந்தி, மீசாலை.

அன்புக்குரிய மாணவனுக்கு ஆசிரியரின் எண்ணத்திலிருந்து

உன் மரணச் செய்தியை என் மனம் ஏற்கவில்லை
அந்நேரம் உன் பாடசாலைக் கனவுகளே நினைவில் வந்தது
எந்தக் கஷ்டத்தையும் மனந்திறந்து கூறிடுவாய்
ஆலோசனையும் பெற்றிடுவாய்
சக மாணவத் தோழர்களை அன்பாய் அரவணைப்பாய்
போட்டிகளில் கலந்து வெற்றியும் பெற்றிடுவாய்
நீ செய்யும் பிழைகளை திருத்திட முயற்சிப்பாய்
பொறுமையோடு முயற்சித்து இலட்சியத்தை வென்றெடுத்தாய்
மனதுக்கினியானை மகிழ்வுடனே வாழ வைத்தாய்
மழலைச் செல்வங்களை அன்புடனே அரவணைத்தாய்
ஆகையால் நீ இறக்கவில்லை எம்முடன் வாழ்கின்றாய்
ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கும்

ஆசிரியர்

திருமதி. சா. பரமலிங்கம்

கந்தசஷ்டி கவசம்

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலனருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா
அமரரிடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுங் செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டிற் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்
கையிலவே லால்எனைக் காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீற்றும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக

சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளும்மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரெண்டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலான் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொலி யையும்
 நிலைபெற்றென்முன் நித்தமும் மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்தழகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழகுடைய திருவயிறு றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் படும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்

திருவடி யதனிற் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ஓஓஓஓ ஓஓஓஓ ஓஓஓஓ ஓஓஓ
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோதனென்று
 உன் திருவடியை உறுதியென்றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணை யடிகாக்க
 என்னுயிர்க்குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் விரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமீரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என் இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மாம்பை ரதன் வடிவேல் காக்க

சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேலிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதினாரும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்டிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்கக் காக்கக் கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க

பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடி பட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்லபுதம் வாலாஷ் டிகப்பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்பும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடி
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்டமுடி மண்டையும்
 பாவைக ஞாடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியப் பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிடக்
 காலதூ தர்களெனைக் கண்டால் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டு ஓடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கைகால் முறியக்

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து சூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடு விடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்து ஓடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் லிறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீனைக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்து உறவாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்

காத்துத் தேவர்கள் கடும்கிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 காத்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலைஉறும் செங்கல்வ ராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்பான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீக்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குறமகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ நீகுரு பொறுப்ப துண்கடன்

பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசார த்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக்கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாற் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரை பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 சூரபத் மாவை துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்

சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

(முற்றிற்று)
 திருச்சிற்றப்பை

கண்ணீர் அஞ்சல்

நந்தசாமி சுதாஸ்கரன்

பிறப்பு: 1908-08-08 இறப்பு: 2021-12-08

புகழ் கல்யாணம் ஆரம்பம் மகமது
பலி நன்றிகளில் பலி கொடுக்கப்பட்டது

ஸ்ரீ அரவிந்தம் கல்யாண சபை
கொண்டி தெரு, திருச்சி

செலவு: ரூ. 5000/-

கண்ணீர் அஞ்சல்

12

15

1820

மறைவு

08

12

2021

அமரர். நந்தசாமி சுதாஸ்கரன்

புகழ் கல்யாணம் ஆரம்பம் மகமது
பலி நன்றிகளில் பலி கொடுக்கப்பட்டது

ஸ்ரீ அரவிந்தம் கல்யாண சபை
கொண்டி தெரு, திருச்சி

செலவு: ரூ. 5000/-

! கண்ணீர் அஞ்சலி...

ஸ்ரீ அரவிந்தம் கல்யாண சபை

நந்தசாமி சுதாஸ்கரன்

பிறப்பு: 1908-08-08 இறப்பு: 2021-12-08

புகழ் கல்யாணம் ஆரம்பம் மகமது
பலி நன்றிகளில் பலி கொடுக்கப்பட்டது

ஸ்ரீ அரவிந்தம் கல்யாண சபை
கொண்டி தெரு, திருச்சி

செலவு: ரூ. 5000/-

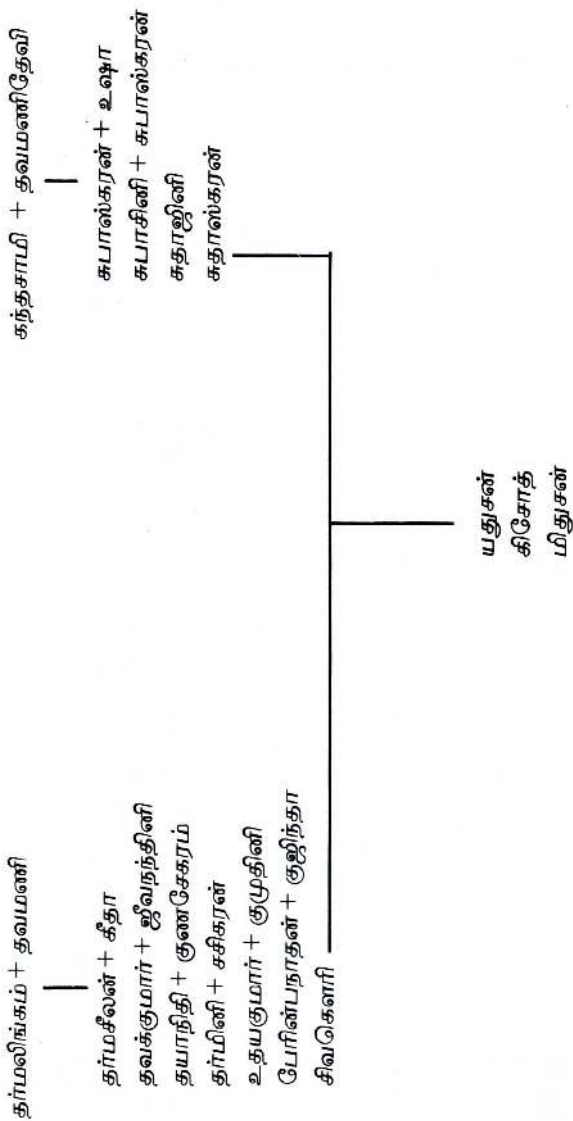
நன்றி நயலல்

"எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் - உய்வில்லை
செய்நன்றி கொன்ற மகற்ற"

A9 சாலையில் 28.11.2021 அன்று எங்கள் அன்புத் தெய்வம் சுதாஸ்கரன் விபத்துக்குள்ளான போது அவசர அவசரமாக வைத்தியசாலை கொண்டு சென்ற மனதாபிமானம் கொண்ட இதயங்களுக்கும் வைத்தியசாலையில் அவரை மீட்க போராடிய வைத்திய குழுமிற்கும் மரணச் செய்தி கேட்டு எம் இல்லம் நாடி ஓடி வந்து உதவி ஒத்தாசை புரிந்த உற்றார் உறவினர்களுக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலிகள் பதாகைகள், அனுதாப செய்திகள் தெரிவித்த அன்பர்கள் நண்பர்கட்கும் இரங்கல் உரை ஆற்றிய ஆன்றோர்க்கும் கிளி/இந்துக்கல்லூரி, கிளி/திருவையாறு மகா வித்தியாலயம், முஃபாரதி வித்தியாலயங்களின் அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர்களுக்கும் கிளிதெற்கு வலயக்கல்வி பணிமனை உத்தியோகத்தர்களுக்கும் ஈமைக்கிரியை நடாத்திய அந்தணக் குருமார்க்கும் அந்தியேட்டி கிரியையின் போது உதவி புரிந்த அயல் சுற்றத்தார்க்கும் அந்தியேட்டி கிரியை நடாத்தி தந்த அந்தணக் குருமார்களுக்கும் மதிய போசனத்தில் கலந்து கொண்டு அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திக்காக பிரார்த்தித்த அனைவர்களுக்கும் எமது இதயம் கனிந்த நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

வம்சாவழி

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது-
எது நடக்கின்றதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது-
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்-
உன்னுடையது எதை சீழந்தாய்,
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ சீழப்பதற்கு-
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்,
அது வீணாவதற்கு-
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது சிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது-
எதை கொடுத்தாயோ,
அது சிங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது-
எது சின்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை
மற்றொருவருடையதாகிறது-
மற்றொரு நாள்
அது வேறொருவருடையதாகும்-
கீந்த மாற்றம் உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

